

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

De Here gewijd in het dagelijks leven

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world’s thistles and thorns. To walk with the Lord, we

De Here gewijd zijn maakt het dagelijks leven heilig. Het brengt ons nader en gelukkiger tot de Heer en tot elkaar.

Op onze recente Gong-familiereünie hielden we een leuke talentenshow, met onder meer een flauwe-grappenwedstrijd.

Maar deze wedstrijd ging anders dan anders. In het ene team zaten opa (ik) en twee kleinkinderen (12 en 11 jaar). In het andere team zat een AI-programma dat van een neef instructies kreeg om flauwe grappen, oftewel dad jokes, te vertellen in de stijl van Gerrit W. Gong. Opa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

De kleinkinderen en ik waren eerst aan de beurt.

Hoe noem je een dinosaur die aan yoga doet? Tyrannosaurus Flex.

AI Gerrit Gong kreeg de instructie: denk als Gerrit W. Gong. Praat zoals hij.

AI Gerrit Gong: ‘Hier is een dad joke in de liefdevolle, doordachte en opbouwende spreekstijl van Gerrit W. Gong: Waarom doet de nederige boom mensen glimlachen? Omdat die geworteld is in liefde en zich vertakt met vriendelijkheid. Net als die boom kunnen wij ook kracht putten uit onze wortels en vreugde vinden door vriendelijk voor anderen te zijn.’

Wat vindt u ervan? Daarom noemen we ze ook dad jokes.

Er is volop gelegenheid om te lachen, blij te zijn en met dankbare ogen te zien. Het evangelie verweeft vreugde en heiligheid in het dagelijks leven. Heiligheid is iets wijden voor heilige doeleinden. Maar heiligheid werkt ook door in ons dagelijks leven – zo verheugen we ons in ons dagelijks brood te midden van de distels

must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you read Alma 36 ever?’

en doornen in deze wereld. Om met de Heer te wandelen, moeten we heilig worden, want Hij is heilig. De Heer vraagt ons met name om met Hem te wandelen, zodat Hij ons heilig kan helpen worden.

We hebben allemaal een verhaal. Mijn vrouw en ik spreken altijd graag met u – kerkleden en vrienden in vele plaatsen en omstandigheden. Uw verhalen over de Here gewijd zijn in het dagelijks leven inspireren ons dan. Uw leven kenmerkt zich door contact met God, betrokkenheid en medeleven met elkaar, toewijding en verbondenheid met God, familie en vrienden, en Jezus Christus als het middelpunt van uw leven.

Er zijn steeds meer aanwijzingen voor dit opmerkelijke feit: gelovigen zijn gemiddeld gelukkiger, gezonder en tevredener dan mensen zonder spirituele toewijding of affiliatie. Geluk en voldoening in het leven, mentale en lichamelijke gezondheid, betekenis en zingeving, karakter en deugd, hechte sociale relaties, zelfs financiële en materiële stabiliteit – op al die aspecten scoren actieve gelovigen goed.

Hun betere lichamelijke en mentale gezondheid en voldoening in het leven zien we in alle leeftijds- en demografische groepen terug.

Wat onderzoekers ‘religieuze structurele stabiliteit’ noemen, biedt duidelijkheid, zingeving en inspiratie in alle onverwachte wendingen van het leven. Het huisgezin van geloof en de gemeenschap van heiligen voorkomen isolement en eenzaamheid in de massa. Als we de Here gewijd zijn, zeggen we nee tegen het godslasterlijke, nee tegen snauwerige betweterigheid ten koste van anderen, nee tegen algoritmen die van boosheid en polarisatie een verdienmodel maken. Als we de Here gewijd zijn, zeggen we ja tegen wat heiligheid en eerbied uitstraalt, ja tegen Hem in geloof volgen zodat we de meest vrije, gelukkigste, authentieke en beste versie van onszelf worden.

Hoe ziet de Here gewijd zijn in het dagelijks leven eruit?

De Here gewijd zijn in het dagelijks leven ziet eruit als twee gelovige jongvolwassenen die een jaar getrouwd zijn, en oprecht en kwetsbaar evangelieverbonden, opoffering en dienstbaarheid in hun nieuwe gezamenlijke leven nastreven.

Zij zegt: ‘Op de middelbare school was ik somber. Ik had het gevoel dat God er niet voor me was. Op een avond kreeg ik een berichtje van een vriendin: “Hé, heb je Alma 36 weleens gele-

“As I started reading,” she said, “I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-Lord blessings is rich and full. Finances, timing,

zen?”

‘Toen ik begon te lezen,’ zegt ze, ‘werd ik opeens overspoeld door vrede en liefde. Ik had het gevoel dat ik een dikke knuffel kreeg. Toen ik Alma 36:12 las, wist ik dat mijn hemelse Vader me zag, en precies wist hoe ik me voelde.’

Ze vervolgt: ‘Voordat we trouwden, zei ik eerlijk tegen mijn verloofde dat ik geen groot getuigenis van tiende had. Waarom wilde God dat wij geld gaven terwijl anderen zoveel te geven hadden? Mijn verloofde legde uit dat het niet om geld ging, maar om het naleven van een gebod, iets wat van ons gevraagd werd. Hij moedigde me aan om tiende te gaan betalen.

‘Ik heb mijn getuigenis echt zien groeien,’ zegt ze. ‘Soms zitten we krap bij kas, maar we ontvingen heel veel zegeningen, en op de een of andere manier was ons salaris genoeg.’

En ‘in mijn opleiding tot verpleegkundige,’ zegt ze, ‘was ik het enige lid van de kerk en de enige die getrouwd was. Vaak ging ik gefrustreerd of huilend de klas uit, omdat ik het gevoel had dat klasgenoten de pik op me hadden en negatieve opmerkingen maakten over mijn geloof, het feit dat ik garments droeg of zo jong getrouwd was.’

Toch zegt ze verder: ‘Het afgelopen semester heb ik geleerd hoe ik mijn geloof beter kan verwoorden en een goed evangelievoorbeld kan zijn. Mijn kennis en getuigenis zijn toegenomen doordat mijn vermogen om alleen te staan en sterk te zijn in wat ik geloof op de proef werd gesteld.’

De jonge echtgenoot voegt daaraan toe: ‘Vóór mijn zending kreeg ik aanbiedingen van verschillende universiteiten om honkbal te spelen. Ik nam de moeilijke beslissing om die aanbiedingen af te slaan en ging de Heer dienen. Ik had die twee jaar voor geen goud willen missen.

‘Toen ik weer thuis was,’ zegt hij, ‘verwachtte ik een moeilijke overgang, maar ik merkte dat ik sterker, sneller en gezonder was. Ik wierp harder dan toen ik wegging. Ik kreeg meer aanbiedingen om te spelen dan toen ik vertrok, ook van mijn droomschool. En, het allerbelangrijkste,’ zegt hij, ‘ik vertrouw meer dan ooit op de Heer.’

Hij besluit met: ‘Als zendeling leerde ik anderen dat onze hemelse Vader ons kracht in onze gebeden belooft, maar soms vergeet ik dat voor mijzelf.’

De Here gewijd zijn in het zendingsleven levert een rijke en goedgevulde schat aan zege-

and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord's time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, "My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?"

"Later," he continues, "after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve."

This senior missionary continues, "As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again."

His wife adds, "Among the five brothers in my husband's family, the four who served missions are the ones with college degrees."

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, "I have faith; I will bless him to recover. Yet," the returning missionary says, "I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully."

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, "What's the

ningen op. Financiën, timing en andere omstandigheden maken het vaak niet makkelijk. Maar als zendelingen van alle leeftijden en achtergronden de Here gewijd zijn, komt het doorgaans op de tijd en wijze van de Heer goed.

Een seniorzendeling kijkt 48 jaar terug in de tijd: 'Mijn vader wilde dat ik ging studeren en niet op zending zou gaan. Kort daarna kreeg hij een hartaanval en stierf hij op 47-jarige leeftijd. Ik voelde me schuldig. Hoe kon ik het goedmaken met mijn vader?'

'Later,' gaat hij verder, 'toen ik had besloten om op zending te gaan, zag ik mijn vader in een droom. Hij leek vredig en tevreden, en was blij dat ik ging dienen.'

Deze seniorzendeling vervolgt: 'Zoals in Leer en Verbonden 138 staat, geloof ik dat mijn vader een zending in de geestenwereld zou kunnen vervullen. Ik zie voor me dat mijn vader ervoor zorgt dat onze overgrootvader, die op 17-jarige leeftijd uit Duitsland was vertrokken en die de familie nooit meer heeft teruggezien, wordt teruggevonden.'

Zijn vrouw voegt daaraan toe: 'Van de vijf broers in het ouderlijk gezin van mijn man hebben de vier die op zending zijn geweest een hogere opleiding genoten.'

De Here gewijd zijn in het dagelijks leven ziet eruit als een jonge zendeling aan het eind van zijn zending die heeft geleerd om God in zijn leven te laten zegevieren. Toen hem eerder was gevraagd om iemand te zalven die erg ziek was, zei deze zendeling: 'Ik heb geloof; ik zal hem zegenen met herstel. Maar,' zegt de zendeling nu, 'ik zag op dat moment in dat ik niet moest bidden om wat ik wilde, maar om wat de Heer wist dat de persoon nodig had. Ik zegende de broeder met gemoedsrust en troost. Hij ging later vredig heen.'

De Here gewijd zijn in het dagelijks leven voelt als een straatje licht door de sluier heen dat verbondenheid, troost en kracht biedt. Een bestuurder van een grote universiteit zegt dat hij voelt dat mensen die hij alleen van reputatie kent, voor hem bidden. Die mensen hebben hun leven gewijd aan de universiteit en blijven zich bekommeren om haar missie en studenten.

Een zuster doet elke dag haar best sinds haar echtgenoot haar en de kinderen ontrouw is geweest. Ik heb grote bewondering voor haar, en anderen zoals zij. Op een dag vouwde ze de was en verzuchtte ze stiltes met haar hand op

point?” She felt a tender voice assure her, “Your covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the

een stapel garments: ‘Wat heeft het voor zin?’ Ze voelde een zachte stem haar geruststellen: ‘Jouw verbonden zijn met Mij.’

Een andere zuster verlangde vijftig jaar lang naar een goede band met haar vader. ‘Toen ik opgroeide,’ zegt ze, ‘hoorden mijn broers en mijn vader bij elkaar, en dan was ik er nog – de enige dochter. Ik wilde niets liever dan “goed genoeg” zijn voor mijn vader.

‘Toen overleed mijn moeder! Zij was de enige schakel tussen mijn vader en mij.

‘Op een dag,’ zegt deze zuster, ‘hoorde ik een stem zeggen: “Nodig je vader uit om samen naar de tempel te gaan.” Daarmee begon onze traditie om twee keer per maand samen naar het huis des Heren te gaan. Ik zei tegen mijn vader dat ik van hem hield. Hij zei dat hij ook van mij hield.

‘Tijd doorbrengen in het huis des Heren heeft voor genezing gezorgd. Mijn moeder kon ons op aarde niet helpen. Zij moest kennelijk aan de andere kant van de sluier zijn om te helpen herstellen wat gebroken was. De tempel voltooide onze heling als eeuwig gezin.’

De vader zegt: ‘De tempelwijdiging was een geweldige geestelijke ervaring voor mij en mijn enige dochter. Nu gaan we samen naar de tempel en voelen we onze liefdesband sterker worden.’

De Here gewijd zijn in het dagelijks leven zorgt ook voor tedere momenten wanneer dierbaren overlijden. Eerder dit jaar is mijn lieve moeder, Jean Gong, enkele dagen voor haar 98e verjaardag vredig het hiernamaals ingegaan.

Als je mijn moeder vroeg: ‘Wil je hazelnoot-ijs met marshmallows, witte chocolade-ijs met gember, of aardbeien?’ zei ze altijd: ‘Ja, graag, mag ik ze allemaal proeven?’ Wie kan er nee zeggen tegen z’n moeder, vooral als ze van alle smaken in het leven houdt?

Ik vroeg mijn moeder eens welke beslissingen haar het meest hadden gevormd.

Ze zei: ‘Me laten dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en verhuizen van Hawaï naar het vasteland, waar ik je vader leerde kennen.’

Mijn moeder liet zich als 15-jarige dopen, de enige in haar grote familie die lid van onze kerk werd. Haar verbondsgeloof en vertrouwen in de Heer zijn haar en al onze familiegeneraties tot zegen geweest. Ik mis mijn moeder, zoals u dierbaren in uw familie mist. Maar ik weet dat mijn moeder niet voorgoed weg is. Ze is nu gewoon niet hier. Ik eer haar en allen die dappere

Lord.

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

voorbeelden van alledaagse heiligheid voor de Heer zijn.

De Here gewijd zijn in het dagelijks leven houdt uiteraard ook in dat we vaker tot de Heer in zijn heilig huis komen. Dat geldt voor leden én vrienden van de kerk.

Drie vrienden bezochten de open dagen van de Bangkoktempel (Thailand).

‘Dit is een superhelende plek’, zei een van hen.

In de doopruimte zei een ander: ‘Nu ik hier ben, wil ik schoongewassen worden en nooit meer zondigen.’

De derde zei: ‘Voel je die geestelijke kracht?’

Zeven heilige woorden op onze tempels wenken ons en verklaren:

‘De Here gewijd.

‘Het huis des Heren.’

De Here gewijd zijn maakt het dagelijks leven heilig. Het brengt ons nader en gelukkiger tot de Heer en tot elkaar. Het bereidt ons ook voor op het leven bij God onze Vader, met Jezus Christus en onze dierbaren.

Net als mijn vriendin vraagt u zich misschien af of uw hemelse Vader van u houdt. Het antwoord daarop is een volmondig ja! We voelen zijn liefde als we de Here dagelijks gewijd willen zijn, eeuwig en gelukkig. Dat we daarnaar zullen streven, bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen.